

این فایل از کانال معلم یار ششم دانلود شده است.
برای حمایت از ما و دریافت نمونه سوالات با پاسخنامه بیشتر
در تلگرام آی دی زیر را جست و جو کنید

درس نامه‌ی درس یازدهم: شهداء خورشیداند

دانش آموز عزیز، دانش زبانی این درس در مورد آرایه‌ی تشییه است چون در دروس قبل این آرایه به طور کامل توضیح داده شد و از آنجا که در این درس، صفت بیشتر تشییه را ایجاد کرده است، یکبار دیگر، موصوف و صفت (ترکیب وصفی) و مضارف و مضارف الیه (ترکیب اضافی) و راه‌های تشخیص این دو را یادآوری کرده و انواع صفت را تحت عنوان، بیشتر بدانیم، معرفی می‌کنم.

❖ موصوف:

کلمه‌ای است که شخص، حیوان یا اشیا با آن نامیده می‌شود. (در واقع همان اسم است).

مثال: کتاب - دختر - دانش آموز - فاطمه

❖ صفت:

کلمه‌ای که ویژگی و خصوصیت موصوف (اسم) را شرح می‌دهد.

مانند: دانش آموزِ زرنگ / کتابِ خوب

توجه!

به ترکیب موصوف (اسم) با صفت، ترکیب وصفی گفته می‌شود.

❖ مضافُ الیه :

به اسم یا ضمیری که به دنبال اسم دیگر بیاید تا توضیحی دربارهٔ آن بدهد یا معنی آن را کامل کند، مضافُ الیه می‌گویند. مانند: برادرِ من

توجه!

به اسم قبل از مضافُ الیه (اسم دوم)، مضاف می‌گویند و به ترکیب این دو اسم، ترکیب اضافی می‌گویند.

❖ راه‌های تشخیص ترکیب وصفی از ترکیب اضافی

۱. به صفت، (تر - ترین) اضافه می‌کنیم اگر کلمهٔ جدید معنی دار ساخته شود، ترکیب وصفی است.
مانند: کوه بلند + (تر) یا (ترین) — کوه بلندتر و اگر معنی نداد ترکیب اضافی است.
۲. بین اسم و صفت (—) را برداشته و به ابتدای ترکیب (این) و پایان ترکیب (است) اضافه می‌کنیم، اگر درست معنی داد، ترکیب وصفی است. مانند: گل زیبا — این گل زیبا است. و اگر معنی نداد ترکیب اضافی است.
۳. بین (موصوف و صفت)؛ (ی) اضافه می‌کنیم، اگر معنی داد ترکیب وصفی است.
مانند: گل زیبا — گلی زیبا و اگر معنی نداد ترکیب اضافی است.
۴. بین (موصوف و صفت) واژهٔ (بسیار یا خیلی) می‌آوریم، اگر معنی داد ترکیب وصفی است.
مانند: دانش آموز زرنگ — دانش آموز بسیار زرنگ و اگر معنی نداد ترکیب اضافی است.

بیشتر بدانیم

أنواع صفت ****

- {
ب) صفت بیانی لیاقت	الف) صفت بیانی ساده	۱) صفت بیانی (پسین) :
د) صفت بیانی مفعولی	ج) صفت بیانی فاعلی	{
و) صفت بیانی عالی (ترین)	ه) صفت بیانی تفضیلی (تر)	
	ز) صفت بیانی نسبی	
- }

۲) صفت‌های پیشین:

- { ب) صفت شمارشی   الف) صفت تعجبی
د) صفت مبهم   ج) صفت پرسشی
ه) صفت اشاره }

توضیح صفت‌ها

۱) صفت بیانی: صفتی است که به چگونگی و خصوصیات اسم مانند: رنگ / جنس / شکل / حجم / مقدار و ارزش و ... می‌پردازد.

الف) صفت بیانی ساده: صفتی که خصوصیت موصوف را بیان می‌کند.
مانند: دانش آموز زرنگ — خصوصیت زرنگی را بیان می‌کند.

ب) صفت بیانی لیاقت: قابلیت موصوف را بیان می‌کند و از مصدر + ای ساخته می‌شود.
مانند: گفتن + ای — گفتنی

ج) صفت بیانی فاعلی: صفتی که موصوف خود را به شکل انجام دهنده‌ی کار توصیف می‌کند.
صفت فاعلی با رابطه‌های زیر ساخته می‌شود:

بن مضارع + ا / گوی + ا = گویا

بن مضارع + نده / گوی + نده = گوینده

بن مضارع + ار / پرست + ار = پرستار

بن مضارع + ان / خند + ان = خندان

بن مضارع + گار / ساز + گار = سازگار

بن مضارع + گر / توان + گر = توانگر

بن مضارع + کار / جوش + کار = جوشکار

بن ماضی + گر / ریخت + گر = ریختگر

بن ماضی + گار / آفرید + گار = آفریدگار

د) صفت بیانی مفعولی: به صفتی می‌گویند که کار بر روی آن واقع شده است.

برای ساخت صفت مفعولی از رابطه‌ی زیر استفاده می‌کنیم:

بن ماضی + ا / گفت + ه = گفته

بن ماضی + ار / دید + ار = دیدار

ه) صفت بیانی تفضیلی (برتر) : به وسیله‌ی این صفت، موصوف را در صفتی مشترک یک یا چند موصوف دیگر می‌سنجد.

طریقه‌ی ساخت: صفت بیانی ساده + تر / مانند: خوب + تر = خوبتر

و) صفت بیانی عالی (برترین): صفتی است که موصوفی را در صفتی مشترک با همه‌ی موصوف‌های هم جنس می‌سنجد.

طریقه‌ی ساخت: صفت بیانی ساده + ترین / مانند: زیبا + ترین = زیباترین

ز) صفت بیانی نسبی: این صفت کسی یا چیزی را به کسی یا چیزی نسبت می‌دهد.
برای ساخت این صفت از رابطه‌های زیر استفاده می‌شود:

اسم + ای / شیراز + ای = شیرازی

اسم + ین / آتش + ین = آتشین

اسم + انه / دختر + انه = دخترانه

اسم + گانه / بچه + گانه = بچه گانه

اسم + گان / مهر + گان = مهر گان

۲) صفت‌های پیشین

الف) صفت تعجبی: اگر واژه‌ای (چه - عجب) با اسم همراه شوند و تعجب گوینده را از چگونگی یا مقدار موصوف را بیان کند، صفت تعجبی گویند.

(چه) یا (عجب) + اسم ————— چه سری! چه دمی!

ب) صفت شمارشی: از ترکیب اعداد یک تا بی‌نهایت + اسم ساخته می‌شود.

مانند: دو خودکار خریدم. (دو صفت شمارشی است)

ن_۴ ک_۳: بعضی مواقع صفت شمارشی ترتیب موصوف را بیان می‌کند.

طریقه‌ی ساخت: عدد اصلی + (م) یا (مین)

مانند: چهارم / صدمین

ج) صفت پرسشی : صفتی که در مورد مقدار یا نوع موصوف پرسش می کند .

طریقه‌ی ساخت : کدام / چند / چگونه / چی + اسم

مانند : چه کتابی خریدی ؟

د) صفت مبهم : کلماتی که نوع ابهام در مفهوم خود دارند .

طریقه‌ی ساخت : فلان / هیچ / بهمان / هر / چندین / برخی / دگر + اسم

مانند : فلان دانش آموز زرنگ ، هر ورزشکار خوب

ه) صفت اشاره : برای اشاره به کار می رود .

طریقه‌ی ساخت : این / آن / همین / همان + اسم

مانند : همین کتاب خوب بود .

کارگاه نویسندگی

گزارش نویسی

در پایه‌ی پنجم به طور مفصل توضیح داده شد اما برای یادآوری :

گزارش ، نوشته‌ای است که نویسنده ، اطلاعاتی در مورد موضوعی خاص ، در اختیار کسانی می گذارد که از آن آگاه نیستند یا اطلاعات آنها در مورد آن موضوع کامل نیست .

لازمه‌ی نوشتن گزارش ، خوب دیدن ، خوب شنیدن و دقت کردن در دیده‌ها و شنیده‌ها است . برای نوشتن گزارش ، باید ابتدا از گزارش‌های ساده ، شروع کنیم ؛ مانند : گزارش یکی از مسابقات ورزشی ، گزارش بازدید از کتابخانه ، آزمایشگاه و ...

توجه !

خواندن گزارش‌های گوناگون از مجلات و روزنامه‌ها و دیدن و شنیدن گزارش‌های تلویزیونی ، ما را در نوشتن گزارش ، تواناتر می کند .

تم رین

گزارشی درباره‌ی آزمایشی که هفته‌ی پیش در آزمایشگاه علوم انجام دادید، بنویسید.

نکته‌ی املایی

نوشتن همزه (ء) : همزه از حروف الفبای عربی است. در زبان عربی:

➢ همزه‌ی (ء) ابتدای واژه، معمولاً، به صورت (الف) نوشته می‌شود.

مانند: ایمان، اخلاق، اعتماد

➢ همزه (ء) وسط واژه، گاهی، روی کرسی (و) نوشته می‌شود.

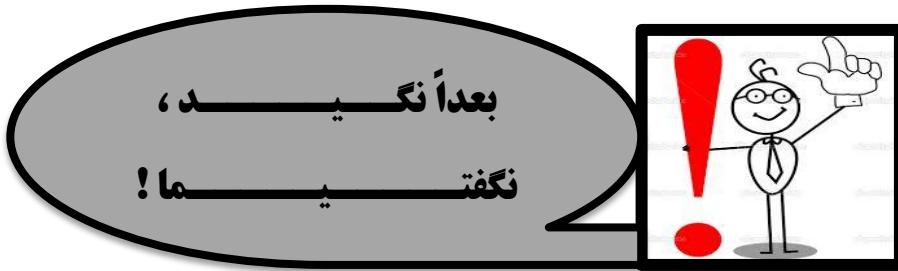
مانند: مؤمن، رؤیت

گاهی، روی کرسی دندانه (ی) نوشته می‌شود.

مانند: رئیس، قرائت

➤ همزة‌ی (ء) پایانی، به صورت جدا نوشته می‌شود؛

مانند: شیء، امضاء

۱. همزة‌ی پایانی واژه‌های عربی رایج در فارسی، اگر بعد از «ا» بیاید، نوشته نمی‌شود.

مانند: املا، امضاء

۲. واژه‌های عربی که در فارسی همزة‌ی پایانی آنها حذف می‌شود، در حالت اضافه، به جای همزة، حرف میانجی «ی» می‌گیرند.

مانند: اعضای انجمن، املای فارسی، امضای مدیر

۳. همزة‌ی پایانی واژه‌های عربی، اگر بعد از حرف ساکن بیایی، حتماً باید نوشته شود

مانند: جزء، شیء

تقویین

شکل صحیح کلمات را انتخاب کنید.

- دانش آموزان (انشاءی – انشای) خود را در کلاس خوانندند.
- معلم گفت: (شهدایی – شهداء) انقلاب ما در تاریخ جودان می‌مانند.
- دبستان از دانش آموزان (امضاء – امضای) تعهد گرفت.
- والدین باید (اعضاء – اعضای) انجمن ائلیا و مریبان را انتخاب کنند.
- هر کدام از دانش آموزان (مسئول – مسؤول) کاری در کلاس هستند.
- ما دیشب هلال ماه را (رویت – روئیت) کردیم.

تاریخ ادبیات

ابوعلی سینا، از دانشمندان مشهور قرن چهارم و پنجم است. در بخارا کسب علم کرد و در ده سالگی حافظ قرآن شد. در جوانی پادشاه سامانی – نوح منصور – را معالجه کرد و از کتاب خانه‌ی گرانبهای او بهره برد. در راه سفر

به همدان بیمار شدو و در آن شهر درگذشت . از آثار او می توان به کتاب های « شفا – قانون و دانش نامه ای علایی » اشاره کرد . طبق آنچه گفته شد اثار بیشتری داشته اما در حمله ای مغول به ایران بیش تر نوشته های او از بین رفته است .

بهمیار بن مرزبان ابوالحسن (قرن پنجم هجری شمسی)

دانشمند ایرانی و شاگرد سرشناس ابن سینا بود . کتاب « المباحثات » ابن سینا بیشتر در پاسخ به پرسش های اوست .

تم رین

۱- ابوعلی سینا اهل کدام شهر بود ؟

۲- اثر مهم ابوعلی سینا چه بود و در چه موردی نوشته شده است ؟

۳- یکی از شاگردان سرشناس ابوعلی سینا چه نام دارد ؟

خود سنجی	خ خ	خ خ	خ	ق ق	ن ت
ترکیب و صفتی و اضافی را به صورت کاربردی یاد گرفتم .					
با انواع صفت آشنا شدم .					
مهارت نوشتمن گزارش را پیدا کردم .					
با گذاشتن همزه در قسمت های مختلف کلمه آشنا شدم .					
با چند اثر از ابوعلی سینا آشنا شدم .					

والدین سنجی	خ خ	خ	ق ق	ن ت
فرزندم تمیرین ها را به خوبی پاسخ داد .				
درس نامه ای این درس را به خوبی یاد گرفت .				